

آرزوی تورم 30 درصدی

آمارهای مرکز آمار اما نشان از آن دارد که نرخ تورم در شهریور ماه برابر با ۴۶,۵ درصد بوده و تورم نقطه به نقطه نیز ۳۹,۵ درصد اعلام شده است. معاون بانک مرکزی حالا از بازگشت نرخ تورم به کانال سی درصد سخن گفته است. بر اساس واقعیت اقتصاد کشور، چشم‌اندازی برای کاهش نرخ تورم دیده نمی‌شود. ضربه به بنیان‌های ساختاری کشور چنان سهمگین است که متاسفانه سیگنال‌ها نشانی از کاهش نرخ تورم ندارند. دولت با سیاست‌گذاری‌های اشتباه به حدی مانع در سرمایه‌گذاری و توسعه در کشور ایجاد کرده است که حتی رفع مشکلات خارجی عامل بهبود شرایط نیست، اگر تحریم هم برداشته شود، ما باز با تورم بالا روبرو هستیم چرا که بنیان‌های اقتصادی ما در راستای توسعه نیست و هیچ اتفاقی در کوتاه‌مدت نمی‌تواند نرخ تورم را در حدود ۱۰ درصد در ایران کاهش دهد. در ضمن مقاماتی که به تورم ۳۹,۵ درصدی و چهل درصدی افتخار می‌کنند باید بدانند این نوع تورم‌ها در جهان بسیار کمیاب است و کشورهای در دوره‌های کوتاه با چنین فجایع اقتصادی مواجه شده‌اند اما حالا می‌بینیم تورم در این محدوده مانده و چشم‌اندازی برای کاهش نیز ندارد. این دولت به دلیل آنکه در برابر طرفداران خود نیز سرشکسته شده است، نشان داده تمایل زیادی به دستاوردسازی دارد و نه تنها آمارهایی را نشر می‌دهد که مقبولش است، بلکه نسبت به تفسیرهای خوشبینانه و عجیب از آمارها اقدام می‌کند تا افکار عمومی را راضی کند که اوضاع بهبود یافته است. کاهش سرعت تورم، البته ممکن است به دلیل رکود شدید بازارها رخ بدهد، بازار مسکن، ارز و سکه و خودرو و ... را کد است و همین رکود تا حدی آهنگ رشد تورم را کند می‌کند اما کافی است سری به فروشگاه‌ها مواد غذایی بزنید تا ببینید نرخ تورم مواد غذایی با چه سرعتی در حال افزایش است و هزینه اجاره مسکن چطور به خانوارها فشار وارد می‌کند. سهم هزینه خوراک و مسکن در سبد خانوار ایرانی شبیه کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته نیست، متاسفانه تورم ریزش شدید طبقاتی را در ایران رقم زده است؛ طوری که طبقات متوسط تنها قادر به تامین هزینه خوراک و مسکن خود هستند و نمی‌توانند فرهنگ و تفریح ... را در سبد خود قرار دهند و طبقات فقیر نیز درگیر فقر شدیدتر شده‌اند. بررسی‌ها نشان می‌دهد شش دهک درآمدی در ایران دچار فقر هستند، این بدان معنی است که بیش از نیمی از جمعیت ایران فقیر تلقی می‌شوند. از این شش دهک البته سه دهک در فقر مطلق و بسیار ناگواری به سر می‌برند. دولت لازم است تمام حمایت خود را از دهک‌های کم‌درآمد و متوسط در حوزه غذا و معیشت متمرکز کند و بی‌تردید پرداخت یارانه‌ی نقدی به این صورت طرح خنده‌داری بیش نیست. با کمال تاسف باید بگویم حتی در زمان جنگ وضعیت معیشتی خانوارهای ایرانی بهتر از حالا بوده و دولت وقت با توزیع کوپنی اجناس، حداقل کالری مورد نیاز تمامی طبقات را تامین می‌کرد اما حالا با پرداخت پول نقدی که ارزش واقعی آن هر روز بیشتر از گذشته آب می‌رود، مدعی حمایت از طبقات فقیر است. تورم بالاتر از ۳۷ درصد برای غذا تنها مختص دوره‌های جنگی در دیگر کشورها است در حالی که ما اکنون با تورم به این محدوده در بخش غذا و مسکن روبرو هستیم و دولت به جای آنکه تمرکزش بر کاهش نرخ تورم در این بخش‌ها باشد، به استناد تورم عمومی تلاش دارد بگوید وضعیت خوب است.